

**UCHWAŁA NR XIII/114/11
RADY MIEJSKIEJ W SOBÓTCE**

z dnia 21 października 2011 r.

w sprawie nadania tytułu "Honorowy Obywatel Sobótki"

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.14 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.) oraz uchwały Nr X/85/99 Rady Miejskiej w Sobótce z dnia 21 lipca 1999 r. w sprawie nadawania tytułu „Honorowy Obywatel Sobótki”

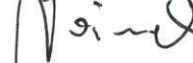
Rada Miejska w Sobótce

uchwała, co następuje:

§ 1. Nadaje się tytuł „HONOROWY OBYWATEL SOBÓTKI” Panu Stanisławowi Dunajewskiemu.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Sobótce

Witold Nazimek

Uzasadnienie

Stanisław Dunajewski urodził się w Krakowie w 1900 roku. Wychował się w ziemiańskim domu dziadków w Żytomierzu, bowiem jego rodzice z powodu działalności patriotycznej musieli się ukrywać przed Carską Ochroną – tajną policją. Matka – Antonina z Duchnowskich, aktorka, schroniła się u Hrabiostwa Potockich w Krakowie, w pałacu „Pod Baranami”. Ojca – Włodzimierza, malarza aresztowano i osadzono w Cytadeli Warszawskiej, gdzie w 1905 roku został prawdopodobnie stracony. Do bliskich krewnych Stanisława Dunajewskiego należeli: - Albin Dunajewski, Kardynał, Biskup Krakowski, - Julian Dunajewski, profesor prawa w Bratysławie, Lwowie i Krakowie, członek Akademii Umiejętności, poseł na Sejm Galicyjski, poseł do Parlamentu Austriackiego, spokrewniony ze znaną krakowską rodziną Estreichrów. Wiadomo, że w czasie Pierwszej Wojny Światowej działał w dowództwie POW /Polskich Oddziałów Wojskowych/, dostał się do niewoli skąd uciekł. W 1919 roku został żołnierzem Wojska Polskiego. Brał udział w Wojnie Polsko – Bolszewickiej, za co w 1920 roku otrzymał z rąk Marszałka Piłsudskiego Order Virtuti Militari. W okresie Międzywojennym był sekretarzem Wojewody Łódzkiego. W 1927 roku ożenił się z Adelą Piotrowską. W 1931 przyszła na świat córka Iłona. Monotonny, urzędniczy tryb życia przerwał wyjazd w 1930 roku do Brazylii, którego celem było poznanie warunków życia tamtejszej polonii. We wrześniu 1939 roku odbył kampanię obronną. Po klęsce udało mu się przedostać do Warszawy, gdzie brał udział w konspiracji, konkretnie w „Akcji N”, której celem była dezinformacja Niemców przebywających w Stolicy. W 1943 roku został aresztowany i uwięziony na Pawiaku, a następnie przewieziony do łódzkiego więzienia. Niemcy nie bardzo wiedzieli kogo zatrzymali. Nic więc dziwnego, że organizacji udało się go wykupić. W 1944 roku brał udział w Powstaniu Warszawskim. Po upadku Powstania udało mu się wraz z rodziną przedostać do Lublina. W 1948 roku przyjechał do Wrocławia, gdzie niedługo potem został aresztowany przez UB. Dzięki pomocy rodziny i przyjaciół został zwolniony. Na początku lat pięćdziesiątych był kierownikiem Schroniska na szczycie Ślęży. Potem pracował w nowo wybudowanej stacji przekaźnikowej Radia, a wkrótce Telewizji. W roku 1960 zamieszkał na stałe w Sobótce, gdzie jako pracownik Rady Miejskiej zajmował się organizacją Muzeum. Po przejściu na emeryturę zorganizował sekcję społecznych opiekunów nad lokalnymi zabytkami. W 1979 roku, w wieku prawie osiemdziesięciu lat, przyczynił się walcnie do odkrycia starożytnego cmentarzyska w Świątnikach. Trzeba wreszcie wspomnieć o działalności pedagogicznej Stanisława Dunajewskiego. Jako Kurator Sądowy pracował z młodzieżą trudną i ludźmi specjalnej troski pomagając im w otrzymaniu lokum i pracy, przywracając wiarę w siebie i najbliższe społeczne otoczenie. Stanisław Dunajewski zmarł 25 sierpnia 1985 roku we Wrocławiu. Został pochowany obok jedynej córki na cmentarzu w Sobótce.

ZASŁUGI.

Odnaczony Orderem Virtuti Militari z rąk Marszałka Piłsudskiego. Oprócz działalności patriotycznej dla Polski zasłużył się dla naszego miasta, jako odkrywca dawnej historii tych ziem, obrońca zabytków kultury materialnej oraz wychowawca młodzieży trudnej i dzieci specjalnej troski.